

Emne: Formel klage over Friendships' brug af Trangraven: Anmodning om relokering til Eventzone pga. støj, påsejlinger og sanitært forfald

Kære Christianshavns Lokaludvalg,

Jeg skriver til jer som nabo og beboer ved Trangraven for at udtrykke min dybe bekymring over den tiltagende kommerialisering af vores unikke vandareal. Det største og mest forstyrrende element i området er uden tvivl **FriendShips bådudlejning**, som over årene har forvandlet en fredet kanal til en støjende og massiv erhvervseksploitering midt i et boligkvarter.

Fra maritimt miljø til lukket Kammerat-kapitalisme

For at forstå det nuværende kaos, må man kigge på de strukturer, der har gjort det muligt. **FriendShips'** massive tilstedeværelse er ikke opstået ved et tilfælde, men gennem en bekymrende tæt alliance af interesser. Adgangen til Trangraven udspringer af Ole Kristoffersens, (bedre kendt som Lagkage-Ole) langsigtede havnerettigheder, som han opnåede i starten af 00'erne. I stedet for at administrere aftaler med individuelle båd ejere, valgte By & Havn (dengang Københavns Havne A/S) at udleje store dele af området til Kristoffersens selskab gennem en samlet koncession.

I hjertet af denne konstruktion finder man et problematisk parløb mellem to generationer og tre centrale økonomiske interesser. Ole Knudsen fungerede i adskillige år som Kristoffersens forlængede arm og administrator af havnepladserne, men ved etableringen af **FriendShips** i 2017 blev rollerne blandet sammen: Ole Kristoffersen indtrådte direkte som storinvestor og medejer, mens Knudsens egen datter, Katrine Rud, og hendes partner Milan Kronborg, blev indsat som både medstiftere, ejere og den daglige ledelse.

Dette skabte en dybt problematisk dynamik, hvor Ole Kristoffersen reelt sad på begge sider af bordet: som den overordnede havnemyndighed, der kontrollerer lejekontrakterne, og som den private medinvestor, der sammen med Rud og Kronborg profiterer på, at vandarealet fyldes til bristepunktet med deres egne udlejningsbåde. Det er denne lukkede kreds af interesser, der har gjort det muligt for en kommerciel pengemaskine at fortrænge det lokale maritime liv.

Vi må stille spørgsmålstegn ved, om det er god forvaltningsskik og 'god stil', at en privat virksomhed via denne form for kammerat-kapitalisme kan sikre sig og forlænge en eksklusiv ret til byens fællesrum. Det skaber en uheldig dynamik, hvor den instans, der skal balancere hensynet til beboerne, er den samme personkreds, som økonomisk profiterer på at fylde kanalen til bristepunktet med udlejningsbåde.

Massive gener i et presset boligkvarter

Henover årene har **FriendShips** bredt sig med et flydende kontor og diverse tømmerflåder i en grad, hvor den fredede kanal er blevet uigenkendelig. Anlægget bærer præg af en uhensigtsmæssig 'knopskydnings-arkitektur' med hjemmelavede toiletbygninger på flåder, der skæmmer det historiske miljø og sender et signal om en rasteplads frem for en fredet kanal.

Dette visuelle og sanitære forfald stopper ikke ved bolværket; på selve fortovet er der opstillet plastikskraldespande af den type, der normalt er forbeholdt industrigårde. I højsæsonen er presset så voldsomt, at disse containere dagligt flyder over med efterladt fastfood-emballage og tomme spiritusflasker, der ender som affaldsbjerge i det offentlige rum. Med snart 30 både og mere end 1.000 gæster dagligt, er Trangraven forvandlet til en støjende 'kofangerbane', hvor både de sanitære forhold og det æstetiske udtryk er sprængt fuldstændig ud af rammerne.

- **Sikkerhed og skader:** Uerfarne brugere forårsager daglige påsejlinger af marina-anlæg og beboernes private både.
- **Støj og alkohol:** Salg af alkohol kombineret med medbragte musikanlæg skaber massive støjgener fra morgen til aften, 7 dage om ugen.
- **Ansvarsfraskrivelse og påsejlinger:** **Friendships** har desværre vist sig meget lidt lydhøre over for naboklager. Når beboere henvender sig efter påsejlinger, mødes de af en kynisk ansvarsfraskrivelse: Virksomheden nægter at påtage sig det objektive ansvar for deres flåde og henviser i stedet de skadelidte naboer til at rejse erstatningskrav direkte mod lejerne.
I praksis betyder det, at en beboer med en beskadiget båd står magtesløs, da 'modparten' ofte er berusede turister, der for længst er rejst ud af landet. Det er en dybt urimelig forretningsmodel, hvor **FriendShips** indkasserer profitten på udlejningen, mens naboerne påføres både de fysiske skader og den juridiske byrde ved at jage udenlandske lejere. Når Teknik- og Miljøforvaltningen samtidig blot henviser til politiet, som sjældent har ressourcer til at rykke ud til 'småtingsafdelingen' i havnen, er beboernes retssikkerhed reelt ikke-eksisterende.

Løsningsforslag: Flyt Friendships til Eventzonen

Med den nye havnezoneplan er det en oplagt mulighed at flytte denne type tung, kommerciel trafik væk fra beboelsesområder for at genoprette balancen.

Jeg foreslår:

1. **Relokering:** At Friendships flyttes til **Langebrogade i 'Eventzonen'**, hvor lignende virksomheder som GoBoat allerede opererer. Her er vandarealet gearet til erhvervsmæssig udlejning.
2. **Sejlsforbud:** At der indføres forbud mod udlejningsbåde i de mindste kanaler (Trangraven, Sivholmene m.fl.), ligesom GoBoat allerede har gjort af respekt for miljøet.

Trangraven har nået sin grænse. Vi har ikke brug for mere udlejning, men for en stilfærdig tilgang til kanalen, der giver pusterum til både beboere og besøgende. Jeg håber, at Lokaludvalget vil tage denne sag op med By & Havn og Teknik- og Miljøforvaltningen, så vi kan få afsluttet den uretfærdige og forstyrrende kommercialisering af vores hjerteblod på Christianshavn.

Med venlig hilsen

Per-Kristian Mørck

